

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף ו.

ממה היה עשוי האבנט?

של כהן גדול	של כהן הדיוט		
מכלאים צמר ופשתים	מכלאים צמר ופשתים ¹	חד אמר: אהרן ואח"כ בניו	בני ר' חייא ור' יוחנן
מכלאים צמר ופשתים	היה עשוי מפשתן לבד ²	וחד אמר: אהרן ובניו בבת אחת	

קנחה עצמה בעד בזמנים דלהלן ונמצא עליו דם, מה דין בעלה ומה דין הטהרות?

דין הטהרות	דין בעלה	
אוכלים ומשקים - טמאים למפרע מעת לעת	טמא שבעת ימים - כדן בועל נדה	קנחה מיד - אותיום (או נמצא על שלו)
	מטמאה אותו מספק	אחר זמן - כדי שתד מהמטה ותדיח
	לרבנן: אינה מטמאה אותו לר' עקיבא: מטמאה אותו מספק	אחר הזמן הזה - "אחר אחר"

יומא דף ו:

חייבי טבילות דלהלן מתי הוא זמן טבילתן?

בועל נדה	נדה ויולדת	זב זבה מצורע מצורעת טמא מת	
לר' זירא והברייתא: ביום לסברת רב שימי מנהרדעא: בלילה	בלילה	ביום	מתי טובלים?

טמאים באב הטומאה דלהלן, האם הם מטמאים במגעם ובמשכבם ומושבם, ומה מטמאים?

במשכבו ומושבו (שאינו נוגע בהם) ³	בנגיעתו	
אינו מטמא	מטמא אדם וכלים	טמא מת
מטמא, טומאה קלה לטמא אוכלים ומשקים ⁴	מטמא אדם וכלים	בועל נדה
מטמא, בטומאה חמורה לטמא אדם וכלים	מטמאים אדם וכלים	זב, זבה, מצורע ⁵ ונדה

¹ פי', המ"ד הזה מיישב מה שבפסוקי הצוואה כתוב לחגור את אהרן ובניו בבת אחת, ואיהו ס"ל כפשטות פסוקי העשייה שכתוב בהם קודם חגירת אהרן ואח"כ חגירת בניו. ומתרץ שבפסוקי הצוואה באו ללמד שאבנטו של כה"ג הוא כאבנטו של כהן הדיוט.

² פי', המ"ד הזה מיישב מה שבפסוקי העשייה כתוב קודם חגירת אהרן ואח"כ חגירת בניו, ואיהו ס"ל כפשטות פסוקי הצוואה שכתוב לחגור את אהרן ובניו בבת אחת. ומתרץ שבפסוקי העשייה באו ללמד שאבנטו של כה"ג אינו כאבנטו של כהן הדיוט. וכבר הקשו התוס' (בד"ה אמר), דהפסוקים לפ"ז אינם מכריעים כאף שיטה, דאפשר לפרש כך ואפשר לפרש כך.

³ במשכב ומושב שנוגע בו - ודאי שמטמאו כדן מגע - ונעשה ראשון לטומאה, וראשון עושה שני לאוכלים ומשקים (אבל לא מטמא אדם וכלים). אמנם משכב ומושב שאינו נוגע בו, כגון שהיו כמה משכבות אחד תחת השני, שמדין מגע אין נטמא אלא הראשון, אולם מדין משכב ומושב טמאים כולם.

⁴ כלומר, אינם נעשים המשכבות והמושבות כאב הטומאה לטמא אדם וכלים, אלא כראשון לטמא רק אוכלים ומשקים.

⁵ אכן רש"י בפסחים פירש שמצורע מטמא משכב ומושב רק בטומאה קלה, אולם כאן חזר בו.

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף ו:

מה דין טומאת המת בציבור (כגון להקריב תמידין בכהנים טמאים) באופנים דלהלן?

¹ כשכל בית אב טמאין ¹	יש טהורים וטמאים בבית אב	
עושים הטמאים	ללישנא קמא: נעשה בטהורים לאיכא דאמרי: עושים גם הטמאים ²	לרב נחמן: טומאה הותרה בציבור
נעשה רק עי"י הטהורים		לרב ששת: טומאה דחווה בציבור ³

¹ ואם רוצים לעשות בטהרה צריך להביא כהנים מבית אב אחר.

² כתבו התוס' (בד"ה אמר), דיתכן לומר בדעת רבא שאף אי נימא דס"ל כרב נחמן דטומאה הותרה בציבור היינו דוקא בקרבן התמיד שכל ישראל מתכפרים בשותפות בקרבן אחד, אולם לגבי פסח שאף שהוא קרבן ציבור - ומשום שכל ישראל עושים אותו ביחד, וזמנו קבוע, מ"מ כיון שאין כל ישראל מתכפרים בקרבן אחד - מהדרינן אחר טהורים, ורק אם אין טהורים כלל - אז עושים אותו בטומאה.

³ פי', דאין טומאה ניתרת אלא בקושי, אבל כל מה שאנחנו יכולים לחזור לעשות בטהרה עבדינן. אולם בדיעבד אם נעשה בטומאה, או שאין אנו מוצאים כהנים טהורים - נעשה בטומאה דטומאה דחווה בצבור".